

РЕШЕНИЕ

№ 3161

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 05.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12074** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба от В. Е. С. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ап. 80, ЕГН [ЕГН], чрез адв. А. Р., със съдебен адрес – С., [улица], ап. 9, срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, като се претендира обезщетяване за причинени му имуществени вреди в размер на 2280 лева, причинени му от обявената за нищожна Заповед № 8509 / 12. 11. 2018 г. на директора на СДВР, по силата на която за периода от 10. 10. 2018 г. до 30. 09. 2020 г. е получавал по-нисък размер на допълнително възнаграждение за осъществяване на патрулно-постова дейност, законна лихва от предявяване на исковата молба - 02. 12. 2021 г. до окончателното плащане на главницата, мораторна лихва в размер на 463 лв. от. 10. 10. 2018 г. до предявяването на исковата молба и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищеца, чрез процесуалния си представител, поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разноските по делото.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР /, чрез процесуалния си представител, счита исковата молба за неоснователна. Поддържа доводите изложени в писмения отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, за основателност на иска.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните

и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е, че ищецът В. Е. С. заема длъжността младши инспектор – полицаи в 01 група на сектор „М.“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР.

Със заповед № 81213-671 от 09.06.2015г. на министъра на вътрешните работи, на основание чл. 179, ал.2 и чл. 178, ал.1, т.2 и §1, т. 26а от ЗМВР е определено допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, като съгласно т.1.7, б. а)аа от нея за патрулно-постова дейност или опазване на обществения ред в [населено място] то е до 80% от базата, утвърдена със Закона за Държавния бюджет на Република България за съответната година.

Със заповед № 513з-5887 от 22. 08. 2017 г. на директора на СДВР, на държавните служители на сектор „М.“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР, между които и В. С., е определено да се изплаща допълнително месечно възнаграждение за пряко изпълнение на дейности по опазване на обществения ред, в размер на 70 на сто от база 50 на сто от утвърдената със ЗДБРБ за съответната година база.

Със заповед № 513з-8509 от 12. 11. 2018г. на директора на СДВР на основание чл. 178, ал.1, т.2 от ЗМВР във връзка с т.1.7, б. а)аа от МЗ № 81213-671 от 09.06.2015г. на ищеца е определено допълнително месечно възнаграждение в размер на 20 на сто от 50 на сто от утвърдената със ЗДБРБ за съответната година база за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност на лицата по чл. 177, ал.2 и чл. 180, ал.2 от ЗМВР, считано от 10. 10. 2018 г.

С Решение № 8265 от 19. 12. 2019г. по адм. дело № 6169 от 2019 г. на АССГ, 69 с-в, е обявена за нищожна заповед № 513з-8509 от 12. 11. 2018 г. на директора на СДВР. Решението е влязло в сила на 11. 01. 2020 г.

С молба от 05. 03. 2020 г. до директора на СДВР ищецът е поискал да му се изплати дължимото възнаграждение, удържани му въз основа на нищожната заповед.

Със заповед № 513з-13616 от 23. 09. 2020 г. на директора на СДВР на ищеца е определено допълнително месечно възнаграждение в размер на 80 на сто от 50 на сто от утвърдената със ЗДБРБ за съответната година база за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност на лицата по чл. 177, ал.2 от ЗМВР, считано от 14. 09. 2020 г.

С протоколно определение от 10. 03. 2022 г., е допуснато изменение на исковия период, който да се счита от 10. 10. 2018 г. до 14. 09. 2020 г.

С протоколно определение от 05. 05. 2022 г., е допуснато изменение на исковия период, който да се счита от 10. 10. 2018 г. до 13. 09. 2020 г., както и за сумата от 2001,71 лв. главница и 332,68 лв. мораторна лихва.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена

последница от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия. Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилите вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В конкретния случай, е безспорно, че е налице незаконосъобразен административен акт – обявената за нищожна Заповед № 513з-8509 от 12. 11. 2018г. на директора на СДВР.

В същото време, на базата на обявената за нищожна заповед на директора на СДВР, на ищеца е заплащано допълнително възнаграждение в по-нисък размер от получавания преди това, което безспорно представлява имуществена вреда за С..

Видно от изслушаната и приета, неоспорена от страните, съдебно-счетоводна експертиза, разликата между получаваното ежемесечно допълнително възнаграждение съгласно заповед № 513з-5887 от 22. 08. 2017 г. на директора на СДВР и получаваното възнаграждение при приложение на обявената за нищожна заповед № 513з-8509 от 12. 11. 2018 г., е в размер на 2001,71 лв.

Доколкото тази сума е получена в по-малко от страна на ищеца, за периода на действие на нищожния акт, ответника му е причинил вреда именно в посочения размер, който и се претендира, след направеното и допуснато изменение на иска.

В случай, че от страна на длъжностно лице при ответника, не беше издаден порочния административен акт, ищецът би получил именно сумата от 2001, 71 лв., вследствие на действащата преди това заповед от 2017 г., поради което безспорно горепосочената сума следва да се присъди.

По отношение на претендираните лихви, доколкото вземането за лихви е акцесорно и предвид горепосочените съображения за дължимост на главното задължение, съдът намира и че претенцията за лихви е основателна.

Същата е определена от страна на вещото лице в размер на 332,68 лв., до която сума е направено и изменение на иска.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявената искова молба е изцяло основателна и като такава следва да се уважи.

При този изход на спора, ще следва ответника да заплати на ищеца, направените по делото разноски, каквото искане е своевременно направено. По делото е представен (стр. 9) договор за правна защита и съдействия, като договореното възнаграждение е в размер на 800 лв., с отбелязване, че е заплатено в брой. В същото време, от страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото и проведените само две съдебни заседания. Предвидения минимален размер по чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е в размер на 393,40 лв., поради което съдът намира, че следва същото да се намали до 400 лв., като освен това се присъди и заплатената

държавна такса в размер на 10 лв.

В същото време, доколкото производството е по реда на ЗОДОВ и ищите са освободени от предварително заплащане на разноски (чл. 9а, ал. 2), назначената от съда ССчЕ е заплатена от бюджета на съда, поради което следва да се осъди ответника да заплати разноските по производството, които са в размер на 383 лв. и 5 лв. за служебното издаване на изпълнителен лист.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – С., [улица], да заплати на В. Е. С. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ап. 80, ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 2001,71 лв. (две хиляди и един лева и седемдесет и една стотинки), представляващи обезщетение за имуществени вреди, причинени му от обявената за нищожна Заповед № 8509 / 12. 11. 2018 г. на директора на СДВР, мораторна лихва в размер на 332,68 лв. (триста тридесет и два лева и шестдесет и осем стотинки за периода от 10. 10. 2018 г. до предявяването на исковата молба - 02. 12. 2021 г., ведно със законна лихва от предявяване на исковата молба до окончателното плащане на главницата.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – С., [улица], да заплати на В. Е. С. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ап. 80, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 410 (четиристотин и десет) лева.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – С., [улица], да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Административен съд София-град, заплатените в хода на производството разноски за съдебно-счетоводна експертиза в размера на 383 (триста осемдесет и три) лв. и 5 (пет) лева за служебното издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: